

Å jänta å ja. (Värmlands-polska)

trad. Värmland, lyr. F.A.Dahlgren (1815-1895)

Å jänta å ja, å jänta å ja, allt up-på lan-da - vä-gen. Å ja, Å jänta å ja, å
Å jänta å ja, å jänta å ja, allt på mid-som-mar - va - ka, Å ja, Å jänta å ja, å
Å jänta å ja, å jänta å ja, allt ut - i grö-na lun-den. Å ja, Å jänta å ja, å
Å jänta å ja, å jänta å ja, allt i Ran-sä - ters kör-ka. Å ja, Å jänta å ja, å

jänta å ja, allt up-på lan-da - vä-gen. Där möt-te ho mej en mor-go så klar å
jänta å ja, allt på mid-som-mar - va - ka. Där rå-ka vi va-rann med frä-san-de fröjd,
jänta å ja, allt ut - i grö-na lun-den. Där stal jag mej en köss så ro-sen-de-röd,
jänta å ja, allt i Ran-sä - ters kör-ka. Där sto-do vi nu vid al - ta-ret just, å

so - o - la den sken på him-me - la så rar, å vac-ker som lju - sa
och all-ri har jag nån - stin känt mej så nöjd, ja kas - ta mi - na ben
och tal-te om för hen - ne he - la min nöd, Å frag - te om ho - o
lo - o - va - de tro i nö - öd å i lust, å allt till den all - ra

da - a - gen ho var: Mitt hjä-är - ta var tog du vä-gen? Där möt-te ho mej en
i him-me-lens höjd, och hop-pa ö-ver al - la ta - ka. Där rå-ka vi va-rann
vil-le de - la mitt bröd, och ho sva-ra ja på stun-den. Där stal jag mej en köss
si - is - tas - te pust, så tro - o - get va-ran-dra dör - ka. Där sto-do vi nu vid

mor-go så klar å so - o - la den sken på him-me - la så rar, å vac-ker som lju - sa
med frä-san-de fröjd, och all-ri har jag nån - stin känt mej så nöjd, ja kas - ta mi - na ben
så ro-sen-de-röd, och tal-te om för hen - ne he - la min nöd, Å frag - te om ho - o
al - ta-ret just, å lo - o - va - de tro i nö - öd å i lust, å allt till den all - ra

da - a - gen ho var: Mitt hjä-är - ta var tog du vä-gen?
i him-me-lens höjd, och hop-pa ö-ver al - la ta - ka.
vil-le de - la mitt bröd, och ho sva-ra ja på stun-den.
si - is - tas - te pust, så tro - o - get va-ran-dra dör - ka.